

Sát Thủ Vú Em

Chương 98 : Chương 98

Chương 96: Luyện mắt.
Edit: Ring.

Mùa Đông Không Lạnh ngăn người, sau đó lập tức ngừng công kích Thiển Sắc Lưu Ly mà chuyển sang Chỉ Gian Lưu Sa.

Khi màn hình Chỉ Gian Lưu Sa xuất hiện thông báo đang trong trạng thái phòng vệ với Mùa Đông Khóc, hắn cũng ngăn người. Nhưng ngay sau đó, hắn liền nhớ đến lời Công Tước: Lãnh Nữ là S, ông để cô ấy ngược mấy lần.....

Cho dù Chỉ Gian Lưu Sa đã nói trước toàn liên minh là sẽ không ngăn cản bất luận kẻ nào giết Mùa Đông Không Lạnh nhưng vậy không có nghĩa là hắn cũng sẽ ra tay với cô. Đàn ông tốt khi đối mặt với vợ mình không phải nên chịu trận không đánh trả sao.

Vì thế, Chỉ Gian Lưu Sa cứ đứng như tượng, mặc cho Mùa Đông Không Lạnh đánh thế nào, hắn vẫn thờ ơ.

Ngoài Mùa Đông Không Lạnh, Chỉ Gian Lưu Sa còn chịu thương tổn từ rất nhiều người khác, cho nên chỉ chốc lát sau, hắn đã ngã xuống. Thiển Sắc Lưu Ly cũng mất đi một tấm chắn.

Mùa Đông Không Lạnh cuối cùng cũng biết Chinh Chiến Công Tước nói được lợi là ý gì, bởi vì đối với Mùa Đông Không Lạnh mà nói, bất luận là trước hay sau chuyện này, cho dù không thành đôi với Chỉ Gian Lưu Sa, cô vẫn bị kẻ địch công kích. Nhưng khi cùng Chỉ Gian Lưu Sa, những kẻ địch vốn nhắm vào nhiều mục tiêu rải rác đều chuyển sang tập trung vào một mình Mùa Đông Không Lạnh. Khi đó, mọi người trong liên minh liền có thể rảnh tay đi giết người.

Cái lợi này, không phải chỉ một mình Mùa Đông Không Lạnh được hưởng.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Công Tước, ông thật giỏi hoạt!

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Mới biết sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: A Tiểu, tại sao bà lại nhìn trúng Công Tước?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Còn cần nói à? Đủ giỏi hoạt a!

Chỉ Gian Lưu Sa ngã xuống rồi, Thiển Sắc Lưu Ly cũng chết nhanh hơn. Các thành viên của Lâm Uyên Các cũng đều đánh hết mình. Khi đánh nhau, trong đội không chỉ có một bang, cho nên tất cả mọi người đều thấy được điều đó.

Về phần Chỉ Gian Lưu Sa, hắn vẫn luôn giết người không ngừng, chỉ là không giết Mùa Đông Không Lạnh thôi. Về chuyện này, mọi người cũng không thể nói gì. Thân phận chính là để xài vào những lúc thế này.

Đại thần phe địch đã bị áp chế.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Công Tước, tôi không bao giờ yêu ông được nữa rồi!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Bỏ Công Tước xuống, ảnh là của tôi!

[Đội ngũ] Thông Hoa Đại Toán: Lãnh Nữ coi chừng cháy nhà.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tạm biệt.

Trận đánh trên Tử Vân Thai kéo dài gần một giờ đồng hồ, đương nhiên không thể vượt qua kỷ lục tám giờ mà Công Tước đã nói. Mọi người đều đánh hết mình, đến khi giá trị PK của tất cả đến giới hạn thì mới giải tán ai về nhà nấy.

Thông Hoa Đại Toán và Mân Côi Du Nhiên vừa rời khỏi đội, Lãnh Nữ tiễn tổ Chỉ Gian Lưu Sa vào.

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Bị ngược thích không?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Thích dữ dội!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tại vì người ngược là Lãnh Nữ thôi. Nếu đổi lại Công Tước ngược thì đây lại là một trận chiến tranh thế giới nữa rồi.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Nếu thích thì lần sau tiếp tục cố gắng nha.

Nước mắt của Chỉ Gian Lưu Sa đã sớm khô cạn.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Đám người trong liên minh không nói gì ông sao?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Nói cái gì? Tôi cũng đã nhường lại chức bang chủ rồi, ngay cả chỉ huy cũng nghỉ, còn muốn tôi làm gì nữa đây?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Em thấy dựa trên sự nhàm chán của người nào đó thì hẳn nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ.

.....

Lần này Mùa Đông Không Lạnh thật sự là miệng ăn mắm ăn muối. Cô vừa nói xong, mấy người thấy Chỉ Gian Lưu Sa chướng mắt trong liên minh lại bắt đầu lấy chuyện này ra bắt bẻ.

Này đại khái là do thừa tiền, căn bản không bận tâm bên phát hành game hút máu. Lại nói, [Truyền âm] đúng là thứ hái ra tiền.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bang chủ Im Lặng Như Tờ vừa mở thông tin liên minh lên liền thấy bang Chiến Ma của Thiển Sắc Lưu Ly không biết đã rời khỏi liên minh tự bao giờ.

[Truyền âm] Thiển Sắc Lưu Ly: Bang Chiến Ma chính thức rời khỏi liên minh. Sau này chuyên nhắm vào liên minh Quân Lâm và Lâm Uyên Các mà giết. Những bằng hữu ở liên minh cũ vẫn là bằng hữu, muốn đi cùng tụi tôi thì hoan nghênh.

Đây tuyệt đối là một biến cố cấp liên minh. Lúc này, trong phòng họp cấp cao của liên minh Quân Lâm, đám người Thông Hoa Đại Toán, Hà

Hoa Mộ Địa đã nhanh chóng tập họp.

Ngay cả Chinh Chiến Công Tước không thường có mặt lần này cũng chủ động đến phòng họp.

“Tình trạng mấy bang bên Lâm Uyên Các giờ sao rồi?” Hào Hoa Mộ Địa vừa nhảy xuống đã hỏi. “Chiến Ma vừa mới rời đi, mấy bang này chắc chắn vẫn đang trong thời kì quan sát. Thật ra chủ yếu vẫn là xem ý Lâm Uyên Các và Chỉ Gian Lưu Sa thôi.” Thông Hoa Đại Toán phân tích: “Chỉ một bang của Thiển Sắc Lưu Ly mà đánh lại được cả liên minh chúng ta cộng thêm một Lâm Uyên Các sao? Haha, trên đời này nhiều đường đi như vậy, sao hẳn có thể nhầm chán đến độ đó chứ? Tên này chắc chắn là linh hồn bé gái tuổi teen sống trong thân xác ông chú râu ria, đang chờ Chỉ Gian Lưu Sa và Lâm Uyên Các đi đổ rồi.”

“Tôi nói có lý lắm.” AK47 nói: “Thực lực bang Chiến Ma không kém, nhưng Lâm Uyên Các vẫn là lão đại trong liên minh. Những chỉ huy lợi hại đều là từ Lâm Uyên Các ra. Tên đó là có trái tim muốn làm lão đại nhưng không có mệnh đó. Nếu Lâm Uyên Các không đi trấn an, phỏng chừng tiếp theo hẳn sẽ từ từ ly gián đến mấy bang Hào Môn, Tuyệt Sắc rồi tự tạo thành một liên minh. Nhưng mà làm vậy thực tế chỉ là xé một liên minh làm hai thôi. Đến lúc đó đừng nói lão đại, ngay cả lão nhị hẳn cũng không giành nổi.”

“Khoan hãy chắc chắn như vậy.” Tây Điểm Bình Nhận suy nghĩ một lúc rồi nói: “Thật ra với chuyện của Mùa Đông và Chỉ Gian Lưu Sa, có bang nào trong liên minh chúng ta không có mấy người khó chịu chứ? Không chừng đến lúc đó cũng có không ít người chuyển sang đầu nhập Chiến Ma. Khi đó cục diện sẽ thành thế chân vạc ba bên.”

Thông Hoa Đại Toán không thể phủ nhận mọi người nói cũng rất có lý.

Này cũng vì Chỉ Gian Lưu Sa là nhân vật trung tâm của liên minh. Nếu đổi lại là ai khác thì có quạu cỡ nào cũng chưa chắc được rầm rộ như vậy.

“Công Tước, ông thấy sao?” Thông Hoa Đại Toán hỏi Chinh Chiến Công Tước: “Nói chuyện đi, đừng có giả vờ thâm trầm nữa. Dù sao mấy ngày nay, mọi người đều có cái nhìn mới với ông hết rồi. Điểm skill của ông

đã bị Củ Lạc tẩy sạch.”

“.....” Chinh Chiến Công Tước vốn chỉ định im lặng lắng nghe, nhưng bất ngờ bị Thông Hoa Đại Toán nói vậy, anh muốn lặn xuống nước cũng không được nữa: “Mọi người có nghĩ đến vấn đề sau khi Chiến Ma rời đi thì bang bọn họ sẽ mất bao nhiêu người chưa? Đừng xem thường lực ảnh hưởng của Chỉ Gian Lưu Sa. Số người thật sự chơi game nhiều hơn người bị game chơi. Về mặt cá nhân, Lưu Sa tuy có quan hệ khá tốt với một bộ phận thành viên trong liên minh chúng ta, trong đó có tôi, nhưng bình thường gặp nhau, hấn cũng sẽ xuống tay không chút lưu tình. Người như vậy, rất hiếm.” Anh ngừng một chút rồi nói tiếp: “Thiểm Sắc Lưu Ly mang theo Chiến Ma rời đi, kết quả chỉ có một. Bang Chiến Ma sẽ đạt mức cường thịnh trong thời gian ngắn, nhưng không đến hai tháng, nó nhất định sẽ tan rã. Tuy cái ghế bang chủ Lâm Uyên Các đã chuyển cho Im Lặng Như Trời nhưng trên thực tế, người làm chủ vẫn là Chỉ Gian Lưu Sa. Tôi nghĩ ông sẽ hành động nhanh thôi.”

“Như vậy chúng ta bây giờ.....” Hào Hoa Mộ Địa trung cầu ý kiến mọi người.

“Nếu muốn tiêu diệt từng bộ phận, làm cho Chiến Ma suy sụp trước thì...” Chinh Chiến Công Tước thân nhiên trả lời: “... thật ra rất đơn giản.”

Chinh Chiến Công Tước vừa nói chuyện vừa khái quát đại khái nội dung cuộc họp gửi qua tin nhắn riêng cho Ôn Tiểu. Bởi vì Chỉ Gian Lưu Sa vẫn còn trong đội nên có một số chuyện không thể công khai.

Bất quá lấy chỉ số thông minh của Chỉ Gian Lưu Sa, hấn sao có thể không đoán ra cho được.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Công Tước, có phải liên minh mấy ông đang họp xem làm sao khiến liên minh tụi tôi sụp đổ không?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Ông đoán xem.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Đoán cái đầu ông. Chút chuyện đó còn cần phải đoán sao?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Bây giờ tôi vừa gặp Thiển Sắc Lưu Ly là thấy phiền. Bằng không xử cho Chiến Ma chết trước?

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Một bang lớn, đâu phải nói chết là chết.

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Chiến Ma chết, đối với liên minh tụi tôi sẽ có ảnh hưởng nhất định, nhưng là họa hay phúc thì rất khó nói.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi cảm thấy từ khi Thiển Sắc Lưu Ly vừa mới bắt đầu nhắm vào Lưu Sa thì ổng đã nghĩ đến cách giết Chiến Ma rồi. Phải không, Lưu Sa đại bang chủ?

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Thế nào, lại cùng suy nghĩ với tôi nữa hả?

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Công Tước, hai ta thương lượng một chút. Tôi cảm thấy chia rẽ hai người bọn họ rất đáng tiếc.....

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Lãnh Nữ, vì cái gì mà bà cứ có ý đồ với chồng tôi vậy!

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Vợ à, em để ý chút được không!

.....

Lần này, có cùng suy nghĩ không chỉ hai người Chỉ Gian Lưu Sa và Ôn Tiểu mà còn có Chinh Chiến Công Tước nữa.

Ôn Tiểu thật sự cảm thấy nếu lúc trước bang cô chọn lựa là Lâm Uyên Các thay vì Quân Lâm Thiên Hạ thì bây giờ cái người đáng sợ có thể suy nghĩ giống cô, không lúc nào không nhắm vào cô nhất định là Chinh Chiến Công Tước.

Có điều chuyện Chiến Ma này, Ôn Tiểu và Công Tước cũng chỉ có thể suy nghĩ vậy thôi, người phải làm vẫn là Chỉ Gian Lưu Sa.

“Im Lặng.” Chỉ Gian Lưu Sa gọi trên kênh YY của ba đầu sỏ: “Có đó không?”

“Có.” Im Lặng Như Tờ trả lời: “Đang bàn chuyện Chiến Ma với Tuyết Nhi

đây này. Lưu Sa, ông thấy sao?”

“Mấy ngày này, ông nói với các anh em đáng tin trong bang một chút. Bất luận là ở dã ngoại hay đi phó bản, bảo bọn họ chịu khó tổ thêm người trong liên minh, tốt nhất là chia ra mà đi.”

“Sao vậy?” Im Lặng Như Tờ nghi hoặc.

“Nếu liên minh có đi phó bản hay đánh ở dã ngoại, Hoa trong bang chúng ta lập tức chạy qua. Nếu thiếu Kháng hay dame, có rãnh cũng qua luôn. Nói chung cứ rãnh là đi qua giúp.” Chỉ Gian Lưu Sa trả lời.

Im Lặng Như Tờ và Lãnh Tuyết Nhi bốn mắt nhìn nhau: “Người của Chiến Ma sẽ nhắm vào bang chúng ta mà giết. Nếu vậy thì đi dã ngoại không phải sẽ nguy hiểm lắm sao?”

“Phải, cho nên trong thời gian này mọi người ráng chịu khó một chút, nhất là các Hoa trong bang.” Chỉ Gian Lưu Sa đáp. Nếu dame là thành phần có thể thay thế thì vú em nhất định là người chắc chắn phải có trong đội. Không phải Chiến Ma muốn giết người Lâm Uyên Các sao? Vậy cứ cho họ giết đi. Chỉ cần người của Lâm Uyên Các đang ở trong đội của liên minh thì khi bị giết tất sẽ khiến đồng đội bất mãn. Nhất là khi người bị giết là con gái hay là thành phần chính trong đội. Thù hận sẽ từ từ được hình thành.

Đương nhiên, đây chỉ là đối sách của Lâm Uyên Các thôi. Chinh Chiến Công Tước và Ôn Tiểu thậm nghĩ bọn họ hoàn toàn có thể đẩy giúp Lâm Uyên Các một phen.

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Đáng tiếc đáng tiếc. Loại người không thích náo nhiệt như tôi đây thích nhất chính là nhìn người khác chết từ từ như thế nào.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Tôi đây vốn ngây thơ trong sáng, sao bây giờ có thể nham hiểm thủ đoạn cho được?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: ←_← ←_→ ↑_↑ ↑_↓ ↓_↑ ↓_↓ →_←
→_→

[Đội ngũ] Chỉ Gian Lưu Sa: Ông làm gì đó?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Tôi nhìn thấy câu gì đó kỳ quái, cho nên tập vật lý trị liệu cho mắt một chút!

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Hây a ~ vút~

*R: tung chiêu ~ đá bay ~

[Đội ngũ] Mùa Đông Khóc: Hahaha. Công Tước, không phải lúc này ông nên nói một câu ‘ta nhất định sẽ trở lại’ sao?

[Đội ngũ] Chinh Chiến Công Tước: Trước khi tận mắt thấy Chiến Ma sụp đổ, tôi còn chưa thể biến mất.

[Đội ngũ] Hoa Sinh Mê: Trước khi nhận được thiệp cưới của Lưu Sa và Lãnh Nữ, em cũng sẽ không cho anh biến mất!

~

LINK Truyện:

Sát Thủ Vú Em <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sat-thu-vu-em-638814.html>

LINK Chương này:

Chương 98

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sat-thu-vu-em-638814/chuong-98.html>